سُوْرَةُ

یٰسٓ

پښتو منظومه ترجمه

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعه بنوری ټاؤن کراچي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسۡمِ اللّٰهِ	له نامې شوروكومه دالله نه
الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	رحم كولو والا ، زيات دے مهربانه
يٰسٓ ● وَالۡقُرۡاٰنِ الۡحَكِيۡمِ ●	اے يٰسينه ! په قرآن (زما) قسم دے
اِنَّكَ لَمِنَ الۡمُرۡسَلِيۡنَ ●	رسولانو كښې ستا ذات (ددې عالَم) دے
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ ●	داسې لار باندې ئې ده ښۀ برابره
تَنۡزِيۡلَ الۡعَزِيۡزِ الرَّحِيۡمِ ●	نازل كړې ده عزيز رحيم (بهتره
لِتُنۡذِرَ قَوۡمًا	دې دَپاره هغه قوم كړې خبردار
مَّاۤ اُنۡذِرَ اٰبَآؤُهُمۡ	چې ئې نه دي يريدلي ،نيكۀ پلار
فَهُمۡ	هغه تول په جمع (دلته په هر در)
غٰفِلُوۡنَ ●	غافلان دى (تول اُودۀ له ربّ اكبر)
لَقَدۡ حَقَّ الۡقَوۡلُ	پوره شوې حكم اَمر (دَ مولا) دے
عَلٰٓى اَكۡثَرِهِمۡ	په اكثرو زياتو خلقو (داسې دا دے)
فَهُمۡ	نو دوى څومره چې دى (دلته په جهان)
لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ●	قبلونكى نه دى يو هم دَايمان
اِنَّا جَعَلۡنَا فِىۡۤ اَعۡنَاقِهِمۡ اَغۡلٰلًا	په څټونو كښې مونږ طوق دوى له اچولے
فَهِىَ اِلَى الۡاَذۡقَانِ فَهُمۡ مُّقۡمَحُوۡنَ ●	دا ترځنو، نوسرنۀ شى خكته كولے
وَجَعَلۡنَا مِنۡۢ بَيۡنِ اَيۡدِيۡهِمۡ سَدًّا	اوديوال كړۀ ، مونږ ئې مخې ته تيار
وَّمِنۡ خَلۡفِهِمۡ سَدًّا	اوشته روستو(بل)ديوال ئې دَحصار
فَاَغۡشَيۡنٰهُمۡ	مونږه دوى كړل ، په پرده كښې سراسر
فَهُمۡ لَا يُبۡصِرُوۡنَ ●	نو دوى نۀ دى څۀ ليدونكى په نظر
وَسَوَآءٌ	(اے رسوله ! ﷺ ستا دَ پاره) برابر دى
عَلَيۡهِمۡ ءَاَنۡذَرۡتَهُمۡ	يرول دا (كفاران چې ستا په در دى)
اَمۡ لَمۡ تُنۡذِرۡهُمۡ	نۀ يرول (چې له ازله دى منكره)
لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ●	نه راوړونكى دَ ايمان دى (پيغمبره ﷺ!)
اِنَّمَا تُنۡذِرُ	بيشك ته شے يرولې (په جهان)

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ	پیروي چې کړي دَ ذکر کوم انسان
وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ	او رحمٰن نه پټ په پټه ښۀ یریږي
فَبَشِّرْهُ	زیرې ورکړۀ ورته (داسې چې جوړیږي)
بِمَغْفِرَةٍ	دَ بخشش (په هر مقام) دَ مغفرت
وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ ●	او ثواب (ورله هم شته ډیر) دَعزت
اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى	بس یُو مونږ ژوندې کوُنکې هریو مړے
وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا	اولیکوُنکې یوُ، چې دُوی دي مخکښې کړے
وَاٰثَارَهُمْ	او ټول وروستو ،دَدُوی پاتې هر اثر
وَكُلَّ شَيْءٍ	او (هم دغه رنګې) هر څیز برابر
اَحْصَيْنٰهُ	مونږ هغه هر څۀ شمیرلی (په حساب کښې)
فِيْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ ●	(محفوظ هغه ټول دي) ښه ښکاره کتاب کښې
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ	مثال ورکړه دَهغوي چې وو دکلي
اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ ●	چې هغوی ته کله راغلل وړلیږلی
اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ	دُوی ته مونږ، چې اُولیږل ،هغه ساعت
اثْنَيْنِ	دوه کسان (پیغمبران دَهدایت)
فَكَذَّبُوْهُمَا	نو دُوی اُکنړل ،بیا دواړه دروغژن
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ	مونږ طاقت ورله بیا، ورکړۀ په دریم تن
فَقَالُوْٓا	ټول په جمع شول ګویا (په دې بیان)
اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ ●	تاسو ته یُو ،رالیږلی رسولان
قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا	شول ګویا چې تاسو ئې زمونږ په شان
- - - - - - - - -	لکه څنګه چې مونږ یُو ټول انسانان
وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ	او څۀ نۀ دي نازل کړي ذات رحمن
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ●	تاسو ټول ئې دروغژن په (خپل) بیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

قَالُوْا رَبُّنَا	شول گويا، چې زمونږ رب پروردیگار
يَعْلَمُ	(دَهر څه نه) ، هغه ښه دې، خبردار
اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ●	دا چې مونږ یو تاسو ته پیغمبران
وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ●	اوپه مونږدی رَسوُول رښا بیان
قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ	هغوی اُووې چې ئې تاسو ،مونږ له بد
لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا	اوکڼۀ منې چرته نشوې(دَخپل حد)
لَنَرْجُمَنَّكُمْ	مونږ به تاسو کړو په کانړو ،تول ختم
وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ●	اوعذاب کښې به راګیر شې دَاَلَمُ
قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ	هغوی اُووې ،چې په خپله ،تول ئې بد
اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ	وُلې شوې نصیحت (ددې حسد)؟
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ●	بلکه تاسو خلق اُوتی ئې دَحد نه
وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ	اویو کس راغې د ښار طرف سرحد نه
يَّسْعٰى قَالَ	ښه په منډه منډه ،(دا ئې) کړۀ بیان
يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ●	اُومنې ،قومازما ! پیغمبران
اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا	اُومنې ، ستاسو نه غواړی نه قیمت
وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ●	او دُوی دی ،په نیغه لار،دَهدایت
وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ	اوزۀ وُلې به ئې نۀ کړم عبادت
الَّذِيْ فَطَرَنِيْ	پیدا کړې ئې زما وجود صورت
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ●	او آخر واپس کیدل دی ورته بیا
ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً	پس له دې نه بل څنګ اُنیوم الٰه
اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ	که رحمٰن راکوی ماته څۀ نقصان
لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا	نه راکوی فائده ماله ئې بیان
وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ●	اونه ما شی خلاصولې (په قیامت کښې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنِّيٓ إِذٗا لَّفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ●	نو زه شم به ښه ښکاره په ضلالت کښې
إِنِّيٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمۡ	ما راوړي دے، په ربّ ستاسو ایمان
فَٱسۡمَعُونِ ●	نو زما خبره واورئ (په ښۀ شان
قِيلَ ٱدۡخُلِ ٱلۡجَنَّةَ	حُکم اُشولو داخل شه په جنت کښې
قَالَ يَٰلَيۡتَ	په افسوس سره ګویا شو (دې راحت کښې)
قَوۡمِي يَعۡلَمُونَ ●	زما قوم ته (چې) معلوم شي دا خبر
بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي	په څه وجه خپل ربّ معاف کړم سراسر
وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ ●	او په ښو دلښو کس ے، شمار کړم، دَعزت
وَمَآ أَنزَلۡنَا	او نه مونږ دے لیږلے، (څه طاقت)
عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ مِنۢ بَعۡدِهِۦ مِن جُندٖ	هغے قوم ته پس، ددغے نه لښکر
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ	دَاسمانونه (رالیږلے برابر)
وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ●	او نه مونږ یُو رالیږونکی (دغه شان
إِن كَانَتۡ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَإِذَا هُمۡ خَٰمِدُونَ ●	په یَو چغه، باندې مړه شول (ټول کسان
يَٰحَسۡرَةً عَلَى ٱلۡعِبَادِ	ډیر افسوس دے (ډیر افسوس) په بندیګانو
مَا يَأۡتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا	ورته راغے چې رسول (له رسولانو
كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ●	ټوقې دُوی به وربورې کوله خندا
أَلَمۡ يَرَوۡاْ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا	دُوی نه ګوری، چې مونږ، څومره کړل تباه
قَبۡلَهُم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ	مخکښې دُوی نه، خلق ډیر (په دې دُنیا)
أَنَّهُمۡ إِلَيۡهِمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ●	هیڅ کله ورته راتلے نشی دُوی بیا
وَإِن كُلّٞ لَّمَّا	او هر څه چې (دلته) ټول دی سراسر
جَمِيعٞ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُونَ ●	جمع کیږی به دُوی ټول زمونږ په در
وَءَايَةٞ لَّهُمُ ٱلۡأَرۡضُ	او یو نخه دُوی له زمکه (دَا دنیا)
ٱلۡمَيۡتَةُ أَحۡيَيۡنَٰهَا	ژمدې کړې هغې مړې له ده مونږ بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا — او راوِيستې مونږ له هغې نه، دانې دي

فَمِنْهُ يَأْكُلُوْنَ — بيا له هغې نه خوراك كوي (غلې دي)

وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ — او مونږ په كښې جوړ كړي دي باغونه

مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ — دكهجورو او، انګورودي (فصلونه)

وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ — او په كښې رواني كړې مونږ چينې دي

لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ — دَخوراك دَپاره دُوى له ئې ميوې دي

وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ — او نهٔ دُوى په خپله كړې په كښې كار

اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ — وُلې نهٔ جوړيږي دُوى شكرګُزار

سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا — پاك دے ذات، چې ئې كړل ټول جوړه پيدا

مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ — هغه هرڅه چې راخيژي، په دُنيا

وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ — اوهم دُوى نه پيداشوې برابر

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ — هم هغه هرڅه چې دُوى نهٔ دى خبر

وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ — او يونخه دُوى له شپه ده (دَجهان)

نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ — مونږ راخكو هغې نه ورځ په داسې شان

فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ — پس تياره شى ټوله، دُوى ته په نظر

وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا — او په خپل لارې روان داسې دې نمر

ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ — دعزيز عليم نه، دادے مقرر

وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ — او سپوږمۍ له مونږ جوړكړې بيل بيل در

حَتّٰى عَادَ — شى واپس (هغه نه جوړه شى وړه)

كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ — دكهجورې څنګ چې څانګه وى زړه

لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَاۤ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ — نه كيدې شى، چې كړى نمر، سپوږمۍ رالاندے

وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ — او نه شپه به شى دَورځ نه كله باندے

وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ — او هر يو دے دائره كښې دَ اسمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَسۡبَحُوۡنَ ●	ښۀ لانبو وهونكى دى (په ښكلى شان)
وَاٰيَةٌ لَّهُمۡ	او شته دُوى ته لوله نخه يو نشان
اَنَّا حَمَلۡنَا ذُرِّيَّتَهُمۡ	مونږ سواره كړل ددُوى ته لو ماشومان
فِي الۡفُلۡكِ الۡمَشۡحُوۡنِ ●	په كشتۍ كښې چې وه ډكه (په ښۀ شان)
وَخَلَقۡنَا لَهُمۡ	او پيدا كړل مونږه دوى له (په جهان)
مِّنۡ مِّثۡلِهٖ مَا يَرۡكَبُوۡنَ ●	داسې ، دوى كوى تهول هغې كښې سفر
وَاِنۡ نَّشَاۡ	او كۀ اُغښتۀ حُكم مونږ (دا اَمر)
نُغۡرِقۡهُمۡ	دُوى به مونږ كړو (دغه رنګ) تباه برباد
فَلَا صَرِيۡخَ لَهُمۡ	او ريدُونكې به ئې نه وى دَفرياد
وَلَا هُمۡ يُنۡقَذُوۡنَ ●	او نه څوك به دَخلاصى لرى قدرت
اِلَّا رَحۡمَةً مِّنَّا	بس (بچ كيږى به) زمونږه په رحمت
وَمَتَاعًا اِلٰى حِيۡنٍ ●	او فائده څه قدرې ده د لږ ساعت
وَاِذَا قِيۡلَ لَهُمۡ	او چې دُوى ته شى وينا (دَنصيحت)
اتَّقُوۡا	جوړ شے (تهول ښه متقيان) ښه پرهيزګار
مَا بَيۡنَ اَيۡدِيۡكُمۡ وَمَا خَلۡفَكُمۡ	دَخپل مخكښې نه او وروستو (دَهر كار)
لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُوۡنَ ●	چې په تاسو رحم اُوشى (له رحمان)
وَمَا تَاۡتِيۡهِمۡ مِّنۡ اٰيَةٍ	او نه دوى ته دې راغلې څۀ نشان
مِّنۡ اٰيٰتِ رَبِّهِمۡ	نشانونو كښې څۀ دُوى ته دَخپل رب
اِلَّا كَانُوۡا عَنۡهَا مُعۡرِضِيۡنَ ●	مخ به دوى ترې اړولو (بې سبب)
وَاِذَا قِيۡلَ لَهُمۡ	او چې كله ورته اُوشى څۀ وينا
اَنۡفِقُوۡا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ	خرچ له هغې كړئ دركړې چې اللّٰه
قَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا	كافران خلق كوى داسې بيان
لِلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا	هغې خلقو ته چې څوك لرى ايمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

أَنُطْعِمُ مَنْ	مونږه ورکړو هغې چاته څه خوراك
لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ	خوراك ورکړی ،کهٔ اُوغواړی اللّٰـه پاك
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ●	ستاسې سکاره کمراهے کس، تول کسان
وَيَقُولُونَ	اوهغوی(په جمع)تهول کوی بیان
مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ●	دا وعده کله ده ،ئې کهٔ صادقان
مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً	انتظار کوی بس دُوی دَتریخ بیان
تَأْخُذُهُمْ	دُوی نیوی به (هغې وخت کښې)هغه حال
وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ●	په جکړه چې کوی خپلو کښې(وال)
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً	نو طاقت به په کښې نه دَوصیت وی
وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ●	او نهٔ کورته ئې دَتلوبه څه طاقت وی
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ	او شپیلې کښې چې پُو کې شی(په اَمر
فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ	نو تهول دوی به له قبرونوشی (بهر
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ●	تهول په جمع به خپل رب ته شی روان
قَالُوا يَا وَيْلَنَا	وائی دُوی به هائې افسوس !زمونږ نقصان
مَنْ بَعَثَنَا	اُوچت کړی پاسولی یُو مونږ چا
مِنْ مَرْقَدِنَا	دَقبرونو نه ئې مونږ کړو را جُدا
هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ	داوعده ، هغې چې کړې وه رحمٰن
وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ●	او رښتیا دَمُرسلانو وو بیان
إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً	یو زُور داره چغه وی به داسې بس
فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ●	بیا زمونږ سره به جمع شی هرکس
فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ	پس نن ورځ به په یوکس نهٔ ظلم کیږی
شَيْئًا	یوذرّه خسوسکې(نه به پاتے کیږی)
وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ●	اوبدله به وی بس ستاسو دَاعمال

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ ٱلْيَوْمَ	خاوندان به دَ جنت لري نن حال
فِي شُغُلٍ فَٰكِهُونَ ●	ښه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)
هُمْ وَأَزْوَٰجُهُمْ فِي ظِلَٰلٍ	دُوی اوښځو ته ددُوی به وی ښه سیورې
عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔونَ ●	په تختونو به ئې دَ ډډې وی وهلے
لَهُمْ فِيهَا فَٰكِهَةٌ	دُوی دَپاره په کښې شته میوې(نیولے
وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ●	اوددُوی دَپاره شته ددُوی طلب
سَلَٰمٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ●	سلام وائی مهربان پالونکې (ربّ)
وَٱمْتَٰزُوا۟ ٱلْيَوْمَ أَيُّهَا ٱلْمُجْرِمُونَ ●	(تهول) جُداشے چې ئې څومره مجرمان
أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ	وُلے نهٔ وه عهد درسره (دا شان
يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا۟	دَآدم اولاده ! مهٔ کړئ عبادت
ٱلشَّيْطَٰنَ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ	دَشیطان دښمن دے ستاسو (هرساعت)
مُّبِينٌ ● وَأَنِ ٱعْبُدُونِى	ښهٔ ښکاره ★اوزما اُوکړئ عبادت
هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ●	نیعه لار ده برابر دا (هرساعت)
وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا	اودیر خلق ئې کړل تاسو کښې ګُمراه
أَفَلَمْ تَكُونُوا۟ تَعْقِلُونَ ●	وُلے تاسو کښې څه عقل نه وو بیا؟
هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِى	دادوزخ دے(جهنم)داسې مقام
كُنتُمْ تُوعَدُونَ ●	وعده شوې درسره پوره تمام
ٱصْلَوْهَا ٱلْيَوْمَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ●	وَرداخل شئ نن ، چې کُولومُو انکار
ٱلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰٓ أَفْوَٰهِهِمْ	نن به بندې کړو دَ دوی خُلې دګفتار
وَتُكَلِّمُنَآ	او کوی به مونږ سره کلام بیان
أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُم	خپې او لاس به وی په دوی (تهول) ګواهان
بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ●	هغه کړی چې ئې هرڅنګه ووکار
وَلَوْ نَشَآءُ	او کهٔ مونږه چرې جوړ شُو ،طلبګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَطَمَسْنَا عَلٰى اَعْيُنِهِمْ	مونږ به ختمې ئې کړو سترګې دَنظر
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ	بيادې لارپسې دُوی ګرځی برابر
فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ●	نو دُوی چرته کښې شی(داساعت)ليدلے
وَلَوْنَشَآءُ	اوکۀ چرته طلبګاروے مونږ غوستلے
لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ	په خپل ځائې به ئې شکلونه کړو بدل
فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا	نو طاقت به ئې شی ختم د مزل
وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ●	او نۀ وروستو واپس تلې شی(له خپل در)
وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ	اودَچا چې غواړو مونږه ډير عمر
نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ	پيدائش ته ئې واپس کړو برابر
اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ●	وُلے نۀ لری دُوی پوهه څه (نظر)
وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ	او مونږ شعر ورته نۀ دے څه ښودلې
وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ	اونه دُوی سره هغه ښکاری څه ښکلې
اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ●	صرف صرف نصيحت ښکاره قرآن دے
لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا	چې اګاه کړی هرژوندی له (دائې شان دے)
وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ●	اوچې حق له کړی ثابت په منکرانو
اَوَلَمْ يَرَوْا	وُلے نه وُوينی (تهوله دَانسانانو)
اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ	په خپل لاسو مونږه دُوی له کړل پيدا
اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ●	ډير څاروی چې مالکان دی ددې بيا
وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ	او ددې نه مونږ کړل دُوی له تابعدار
فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ●	څه سورلې دی ، دخوراك څنې پکار
وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ	او شته دُوی له په کښې ښې فائدې اوڅکل
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ●	وُلے نۀ اُوباسی شکر(دَربّ خپل)
وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً	او نيولې دُوی الله نه اِله بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ●	شاید دوی له مددګار به شي (یو ځل)
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ	دوی خو نه لري طاقت ئې دَنصرت
وَهُمْ لَهُمْ	او هغوی دی ټول هغه له (هرساعت)
جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ●	لښکر دارنګې ورتلونکې (چې هر دم)
لَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ وقف لازم	دهغوی خبره تا نهٔ کړی په غم
اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ	هغوی څهٔ چې پټوی یُو خبردار
وَمَا يُعْلِنُوْنَ ●	او هغه هر څه ښکاره چې وی په جار
اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ	وُلې نه ساتی نظر ورته انسان
اَنَّا خَلَقْنٰهُ	مونږ هغه دې پیداکړې (په ښه شان
مِنْ نُّطْفَةٍ	دَنُطفې (یوې قطرې) نه (برابر
فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ●	بیاښکاره کوی جګړه سراسر
وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا	او هغه بیانوی مونږ له مثال
وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ	پیدائش خپل ترینه هیر دے (دغه حال
قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ	څوك هډوکی به ژوندی کړی ،کړی وینا
وَهِيَ رَمِيْمٌ ●	ښې ورې ورې ذرې وی هغه بیا
قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ	هم هغه به ژوندی کړی ،کړه بیان
اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ	چې اول ئې پیداکړې وو،(داشان)
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمٌ ●	او هغه دَهر جوړولو ښهٔ خبر
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ	هغه جوړ کړو تاسو له (ښه برابر
مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا	د شنې وُنې نه (پیدا ئې کړلو) اُور
فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ●	بلوې ټول له هغې نه تاسو (نُور
اَوَلَيْسَ الَّذِيْ	وُلې نه دې (دغه رنګې) هغه ذات
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ	پیداکړې ئې ده زمکه سمٰوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنۡ يَّخۡلُقَ مِثۡلَهُمۡ — ښه قادر دے چې پيدا کړی دغه شان
بَلٰى — بلکه ذات ئې دے قادر (په هر بيان)
وَهُوَ الۡخَلّٰقُ الۡعَلِيۡمُ — او هغه دې لوئې خالق ښه خبردار
اِنَّمَآ اَمۡرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيۡـًٔا — بيشك اُغواړی چې کله ثه يَو کار
اَنۡ يَّقُوۡلَ لَهٗ كُنۡ — ورته اُوکړی چې دَ اُوشه بس وينا
فَيَكُوۡنُ — نو هغه شی راموجود (په دې دُنيا)
فَسُبۡحٰنَ الَّذِىۡ — نو پاکی، دهغې ذات شوه (هرساعت)
بِيَدِهٖ مَلَكُوۡتُ — چې ئې لاس کښې (بادشاهت) دے حکومت
كُلِّ شَىۡءٍ — په هر څيز باندې (هغه لری قدرت)
وَّاِلَيۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ — ورته تلل دی (له دُنيا نه يوساعت)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library